

Toulky po jihovýchodní Šumavě

Blanský les a jihovýchodní část Šumavy se staly cílem letošního podzimního poznávacího a turistického zájezdu Vidčanů. I když meteorologické předpovědi nevyznivaly příznivě, nakonec jsme se domluvili i s počasím.

První zastávkou výletu se stala malebná jihočeská víska Holašovice. Náves ve stylu selského baroka, která je na seznamu Unesco, se všem moc líbila. Poté jsme se vydali do Krasetina, odkud vede lanovka na nejvyšší horu Blanského lesa – Kleť (1 084 m). Pravda, lanovka už něco pamatuje, spolehlivě nás však vyvezla až téměř na vrchol k Tereziině chatě a Josefově rozhledně. Pokochali jsme se krásným výhledem do širokého okolí jižních Čech, lanovkou se vrátili zpět dolů a pokračovali do Trisova. Následovala sice ne dlouhá, ale místy obtížná túra na Dívčí Kámen. Od něj to už bylo jen několik kilometrů ke klášteři Zlatá

Koruna, který stojí na břehu Vltavy od dob vlády Přemysla Otakara II.

Den s turistikou

Druhý den zájezdu jsme věnovali turistice. Zahájili jsme ji na německém Dreisselbergu. I když nás ráno zaskočila pořádná mlha s mžením, přesto se šestnáct odvážlivců vydalo na sedmnáctkilometrovou túru po hřebeni Šumavy až k vrcholu Plechý (1 378 m) a pod ním k Plešnému jezeru.

Chůze po chodničkách v mlze, kdy málem jeden neviděl druhého, byla docela slušným adrenalinem i pro ostatní účastníky zájezdu, kteří se rozhodli pro lehčí túru. Vydali se poznávat

některá zajímavá místa v tzv. Kameném lese s vyhlídkami a hlavně s kapli na vrcholu Trístoličnicku. Poté si to namířili do Stožce a odtud k Soumarskému mostu, kde se pro vodáky každoročně odemyká a zamyká Vltava. V Nové Peci pak absolvovali nenáročnou a příjemnou túru k bývalému viaduktu Schwarzenberského kanálu.

Po procházce podvečerním Frymburkem se všichni těšili na večerní program. I tentokrát se videčská kulturní úderka postarala o skvělou zábavu. Diváky mile překvapil koncert pěveckého sboru Berušky se sbormistrem B.CH. Jejich repertoár byl obdivuhodný. Slyšeli jsme písně lidové, válečné, partyzánské, budovatelské, pionýrské, trampské i semaforové. Diváci ocenili, že sbormistr i přes životní peripetie neztratil nic ze svého šarmu a dirigentského umění. Stačil udirigovat nejen sbor, ale i diváky, kteří se spontánně i s nostalgií přidali. Pravda, některé Berušky byly kapku přestárlé, jiné mladicky rozverně, jedna dokonce v naději a některé jakoby zakříknuté, ale všem to výborně zpívalo, o čemž svědčil i předvedený kánon.

Skvost na Zemské výstavě

Třetí den začal exkurzí v elektrárně Lipno I. Seznámili jsme se s historií této stavby a přes kameru v přímém přenosu sledovali opravu generátorů. Poté jsme se vydali do Loučovic na Čertovu stěnu, což je kamenné moře na břehu Vltavy. Jedná se prý o dílo čertovo podle opery Bedřicha Smetany.

Další naše zastávka byla ve Vyšším Brodě, kde je v místním klášteře až do listopadu otevřena společná česko-bavorská Zemská výstava. Jsou na ní představeny obrazy a především Závišův kříž. Jedná se o českou památku na úrovni korunovačních klenotů nebo relikviáře svatého Maura v Bečově. Za Závišovým křížem jsme však museli po úzkých schodech až do kamenné věžičky kostela. Památný

Náves ve stylu českého baroka v Holašovicích.

skvost byl i za sklem bezpečnostního trezoru opravdu nádherný.

Z Vyššího Brodu jsme pokračovali do osady Svatý Tomáš a odtud pak procházkou k Vítkovu Kameni - hradu nad vodní nádrží Lipno. Je z věže vidět jako na dlani, ale ne celá.

Po prohlídce z hradu a občerstvení ve Staré schwarzenberské lesovně jsme zamířili do Frymburku na okružní jízdu po Lipně. S novou lodí, pojmenovanou po šumavském bardu Adalbertu Stifterovi, jsme si užili nádhernou plavbu. Z přístaviště náš výlet pokračoval autobusem do Lipna. Někteří se rozhodli navštívit lipenskou Stezku v korunách stromů, aby ji mohli porovnat s tou, co jsme navštívili loni v Německu. Ta naše dopadla v hodnocení líp - stojí na kopci, je lepší rozhled.

Za památkou Unesco

Čtvrtý a poslední den byl přímo pohodový. Probudili jsme se do krásného dne, i když kapku chladného. Čekala nás prohlídka Českého Krumlova s výbornou průvodkyní, díky které

už konečně víme, proč je toto nádherné město zapsáno na seznam kulturního dědictví Unesco.

Chybu neměla ani exkurze starého pivovaru Eggenberg. Provázel nás sám sládek, který všem Vidčanům natočil ve sklepě tuplák a provedl Pivovarskými zahradami. V eggenberské restauraci pak každý dostal dvě točená, která byla v ceně exkurze a ke svátečnímu nedělnímu obědu ohromně chutnala. Po útoku na podnikovou prodejnu Eggenbergu jsme vyplnili řidiči Janu Skalíkoví volná místa v kufru jeho autobusu pivem a spokojeně odjeli z Čech domů. S pocitem uspokojení, že jsme poznali další část z našich pohraničních pohoří. A kam se chystáme v příštím roce? Do Novohradských hor a České Kanady.

Text a foto: Marcela Švajdová

Vidčany při návštěvě měst někdy doprovázejí průvodci. Tak tomu bylo i při prohlídce Českého Krumlova.

